



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2202/2019
19.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Верослав Гарић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – МУП - Одред Жандармерије у Краљеву, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3512/18 од 06.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3512/18 од 06.02.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3512/18 од 06.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 965/17 од 23.07.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца и обавезана је тужена да на име накнаде штете исплати тужиоцу АА укупан износ од 97.372,26 динара, тужиоцу ББ укупан износ од 113.042,07 динара и тужиоцу ВВ укупан износ од 69.721,84 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе као у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиоцима на име трошкова парничног поступка укупан износ од 91.806,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности решење о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3512/18 од 06.02.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 965/17 од 23.07.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Према одредбама члана 404. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитираних законских одредби, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужене, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права – одредаба ЗОО о накнади штете, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева из којих произилази правилан закључак другостепеног суда да се, без обзира на наведен основ накнаде штете, суштински ради о новчаном потраживању које је основано по правилима облигационоправног института стицања без основа, јер је утврђено да је правни основ по коме је изречена мера новчаног кажњавања тужилаца обуставом од плате, отпао и да више не постоји одлука тужене којом је била утврђена дисциплинска одговорност тужилаца и исти новчано кажњени. Ревизијом тужене се не указује на постојање супротних одлука у истој или сличној чињеничноправној ситуацији да би било потребно уједначавање судске праксе.

Са изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба је у предметном спору поднета 11.07.2017. године. У истој је означена вредност предмета спора од 280.136,17 динара, коју је утврдио и првостепени суд.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не

прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора очигледно испод законом прописаног ревизијског цензуса, ревизија тужене није дозвољена.

Из тог разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић